

“मीठे बच्चे- यस समय निराकार बाबा साकारमा आएर तिम्रो शृङ्गार गर्नुहुन्छ, एकलै होइन ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू यादको यात्रामा किन बस्छौ ?

उत्तर:- १) किनकि तिमी जान्दछौ- यस यादबाट नै हामीलाई लामो आयु मिल्छ, हामी निरोगी बन्छौ । २) याद गर्नाले हाम्रो पाप काटिन्छ । हामी सच्चा सुन बन्छौ । आत्माबाट रजो-तमोको खाद निस्केर जान्छ, कञ्चन बन्छ । ३) यादबाटै तिमी पावन दुनियाँको मालिक बन्नेछौ । ४) तिम्रो शृङ्गार हुन्छ । ५) तिमी धेरै धनवान् बन्नेछौ । यस यादले नै तिमीलाई पद्मापद्म भाग्यशाली बनाउँछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्भाइरहनुभएको छ । यहाँ बसेर तिमी के गरिरहेका छौ ? यस्तो होइन, केवल शान्तिमा बस्नु छ । अर्थ सहित ज्ञानमय अवस्थामा बसेका छौ । तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान छ- बाबालाई हामी किन याद गर्छौ । बाबाले हामीलाई धेरै लामो आयु दिनुहुन्छ । बाबालाई याद गर्नाले हाम्रो पाप काटिन्छ । हामी सच्चा सुन, सतोप्रधान बन्नेछौ । तिम्रो कति शृङ्गार हुन्छ । तिम्रो आयु लामो हुनेछ । आत्मा कञ्चन हुनेछ । अब आत्मामा खाद परेको छ । यादको यात्रामा त्यो सबै खाद, जुन रजो-तमोको परेको छ, त्यो सबै निस्केर जान्छ । यति तिमीलाई फाइदा हुन्छ । फेरि आयु लामो हुनेछ । तिमी स्वर्गको निवासी बन्नेछौ, धेरै धनवान् बन्नेछौ । तिमी पद्मापद्म भाग्यशाली बन्नेछौ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव, मामेकम् याद गर । कोही देहधारीको लागि भन्नुहुन्न । बाबालाई त शरीर छैन । तिम्रो आत्मा पनि निराकार थियो । फेरि पुनर्जन्ममा आउँदा-आउँदा पारसबुद्धिबाट पत्थरबुद्धि बनिसकेको छ । अब फेरि कञ्चन बन्नु छ । अहिले तिमी पवित्र बनिरहेका छौ । पानीको स्नान त जन्म-जन्मान्तर गर्नुपर्छ । हामी यसबाट पावन बन्नेछौ भनेर सम्भन्थौ, तर पावन बन्नुको सट्टा अभै पतित बनेर नोक्सानमा पर्नु किनकि यो हो नै भूटो माया..., भूटो बोल्ने संस्कार छ सबैको । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई पावन बनाएर जान्छु, फेरि तिमीलाई पतित कसले बनाउँछ ? अहिले तिमी महसुस (फील) गर्छौ नि । कति गंगा स्नान गर्दै आयौ, तर पावन त बनेनौ । पावन बनेर त पावन दुनियाँमा जानुपर्छ । शान्तिधाम र सुखधाम हो पावनधाम । यो त हो नै रावणको दुनियाँ, यसलाई दुःखधाम भनिन्छ । यो त सजिलै बुझ्ने कुरा हो नि । यसमा कुनै कठिनाई नै छैन । न कसैलाई सुनाउन मुश्किल छ । जब कोही मिल्छन् भने भन- आफूलाई आत्मा सम्भरेर बेहदका बाबालाई याद गर्नुहोस् । आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ परमात्मा शिव । हरेकका शरीरको त अलग-अलग पिता छन् । आत्माहरूका त एकै पिता हुनुहुन्छ । कति राम्ररी सम्भाउनुहुन्छ, हिन्दीमा नै सम्भाउनुहुन्छ । हिन्दी भाषा नै मुख्य हो । तिमीले पद्मापद्म भाग्यशाली देवताहरूलाई भन्छौ नि । यी कति भाग्यशाली छन् । यी स्वर्गका मालिक कसरी बन्छन्, यो कसैलाई पनि थाहा छैन । अहिले तिमीलाई बाबा सुनाइरहनुभएको छ । यस सहज योगद्वारा यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै यस्तो बन्छन् । अहिले हो पुरानो दुनियाँ र नयाँ दुनियाँको संगम । फेरि तिमी नयाँ दुनियाँको मालिक बन्नेछौ । अब बाबाले केवल भन्नुहुन्छ- दुई अक्षर अर्थ सहित याद गर । गीतामा छ मनमनाभव । अक्षर त पढ्छन्, तर अर्थ बिल्कुल जान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर किनकि म नै पतित-पावन हुँ, अरू कसैले यसरी भन्न सक्दैन । बाबाले नै भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भने तिमी पावन बनेर पावन दुनियाँमा जानेछौ । पहिले तिमी सतोप्रधान थियौ, फेरि पुनर्जन्म लिँदै लिँदै तमोप्रधान बन्यौ । अब ८४ जन्मपछि फेरि तिमी नयाँ दुनियाँमा देवता बन्छौ ।

रचयिता र रचना दुवैलाई तिमीले जानिसकेका छौ । त्यसैले अहिले तिमी आस्तिक बनेका छौ । पहिले जन्म-जन्मान्तर तिमी नास्तिक थियौ । यो कुरा जुन बाबाले सुनाउनुहुन्छ, अरू कसैले जानेकै छैनन् । जहाँ जाऊ, कसैले पनि तिमीलाई यो कुरा सुनाउँदैनन् । अहिले दुवै बाबाले तिम्रो शृङ्गार गरिरहनु भएको छ । पहिले त बाबा एकलै हुनुहुन्थ्यो । शरीर विना हुनुहुन्थ्यो । माथि बसेर तिम्रो शृङ्गार गर्न सक्नुहुन्न । भन्ने गर्छन् नि- १ र २ मिलाएर १२ हुन्छ । बाँकी प्रेरणा वा शक्ति आदिको कुरा होइन । माथिबाट प्रेरणाद्वारा मिल्न सक्दैन । निराकार जब साकार शरीरको आधार लिनुहुन्छ तब तिम्रो शृङ्गार गर्नुहुन्छ । सम्भन्छन् पनि, बाबाले हामीलाई सुखधाममा लिएर जानुहुन्छ । ड्रामाको योजना अनुसार, बाबा बाँधिनुभएको छ । उहाँको ड्युटी मिलेको छ । हरेक ५ हजार वर्षपछि आउनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूको लागि । यस योगबलबाट तिमी कति कञ्चन बन्छौ । आत्मा र काया दुवै कञ्चन बन्छन्, फेरि फोहोरी बन्छौ । अहिले तिमी साक्षात्कार गर्छौ- यस पुरुषार्थबाट हामी यस्तो शृङ्गारधारी बन्नेछौ । वहाँ खराब दृष्टि (क्रिमिनल आई) हुँदैन, तापनि सबै अंग ढाकिएको हुन्छ । यहाँ त हेर, फोहोरी कुरा रावण राज्यमा सिक्छन् । यी

लक्ष्मी-नारायणलाई हेर, ड्रेस आदि कति राम्रो छ । यहाँ सबै छन् देह-अभिमानी । उनीहरूलाई देह-अभिमानी भनिदैन । उनको प्राकृतिक सौन्दर्य (नेचुरल ब्युटी) हुन्छ । बाबाले तिमीलाई यस्तो प्राकृतिक सौन्दर्य बनाउनुहुन्छ । आजकल त सच्चा गहना (जेवर) कसैले लगाउन पनि सक्दैनन् । कसैले लगाए भने उनैलाई लुट्छन् । वहाँ त यस्तो कुनै कुरा हुँदैन । यस्ता बाबा तिमीलाई मिलेको छ, उहाँ विना त तिमी बन्न सक्दैनौ । धेरैले भन्ने गर्छन्— म त सीधै शिवबाबासँग लिन्छु । तर उहाँले दिनुहुन्छ नै कसरी ? ठीक छ, कोशिश गरेर हेर, सीधै माँग । हेर मिल्छ ! यस्तो धेरैले भन्छन्— हामी त शिवबाबासँग वर्सा लिनेछौ । ब्रह्मासँग सोध्ने पनि के आवश्यकता छ । शिवबाबाले प्रेरणाबाट केही दिनुहुन्छ र ! राम्रा-राम्रा पुराना बच्चाहरू, उनलाई पनि मायाले यसरी काट्छ । एकलाई मात्र मान्छन्, तर एकलै के गर्नुहुन्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलै कसरी आऊँ । मुख विना कुरा कसरी गर्न सक्छु ? मुखको त गायन छ नि । गरुमुखबाट अमृत लिनको लागि कति धक्का खान्छन् । फेरि श्रीनाथ द्वारेमा गएर दर्शन गर्छन् । तर उनको दर्शन गरेर के हुन्छ ? त्यसलाई भनिन्छ भूत पूजा । त्यसमा आत्मा त छैन । बाँकी ५ तत्त्वहरूको पुतला बनेको छ, त्यसैले मायालाई याद गर्नु जस्तै हो । ५ तत्त्व प्रकृति हो नि । त्यसलाई याद गरेर के हुन्छ ? प्रकृतिको आधार त सबैलाई छ, तर वहाँ हुन्छ सतोप्रधान प्रकृति । यहाँ छ तमोप्रधान प्रकृति । बाबाले सतोप्रधान प्रकृतिको आधार कहिल्यै लिनुपर्दैन । यहाँ त सतोप्रधान प्रकृति मिल्न सक्दैन । यी जति पनि साधु-सन्त छन्, बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबैको उद्धार मैले गर्नुपर्छ । म निवृत्ति मार्गमा आउँदै आउँदिनँ । यो हो नै प्रवृत्ति मार्ग । सबैलाई भन्छु, पवित्र बन । वहाँ त नाम-रूप आदि सबै बदलिन्छ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— हेर, नाटक कस्तो बनेको छ । एकको अनुहार अर्कोसँग मिल्दैन । यति करोडौं छन्, सबको अनुहार अलग छ । जसले जति गरे पनि एकसँग अर्कोको अनुहार मिल्न सक्दैन । यसलाई भनिन्छ कुदरत, आश्चर्य । स्वर्गलाई आश्चर्य भनिन्छ हैन । कति शोभायमान हुन्छ । मायाको ७ आश्चर्य, बाबाको एक आश्चर्य । त्यो ७ आश्चर्य तराजुको एकातर्फ राख, यो एक आश्चर्य अर्कातर्फ राख, तापनि यो भारी हुनेछ । एकातर्फ ज्ञान, एकातर्फ भक्तिलाई राख्यौ भने ज्ञानको तर्फ नै भारी हुनेछ । अहिले तिमीले सम्भन्ध्यौ— भक्ति सिकाउनेहरू धेरै छन् । ज्ञान दिनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ, शृङ्गार गर्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्र बन तर भन्छन्, हामी त फोहोरी बन्नेछौ । गरुड पुराणमा पनि विषय वैतरणी नदी देखाउँछन् नि । बिच्छी, टिण्डन, सर्प आदि सबैले डसिरहन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी कति अनाथ बन्छौ । तिमी बच्चाहरूलाई नै बाबा सम्भाउनुहुन्छ । बाहिर कसैलाई यसरी सीधा भन्यौ भने रिसाउँछन् । बडो युक्तिले सम्भाउनुपर्ने हुन्छ । कति बच्चाहरूमा बातचित गर्ने अक्कल हुँदैन । साना बच्चाहरू एकदम निर्दोष (इनोसेन्ट) हुन्छन् । त्यसैले उनलाई महात्मा भनिन्छ । कहाँ कृष्ण महात्मा, कहाँ यी संन्यासी निवृत्ति मार्गवाला महात्मा कहलाउँछन् । त्यो हो प्रवृत्ति मार्ग । उनीहरू कहिल्यै भ्रष्टाचारबाट जन्मिदैनन् । उनलाई भनिन्छ नै श्रेष्ठाचारी । अहिले तिमी श्रेष्ठाचारी बनिरहेका छौ । बच्चाहरूले जानेका छन्— यहाँ बापदादा दुवै एकसाथ हुनुहुन्छ । दुवैले अवश्य शृङ्गार राम्रै गर्नुहुन्छ । सबैको दिल हुन्छ नि— जसले यी बच्चाहरूलाई यस्तो शृङ्गार गराउनुहुन्छ, हामी किन उहाँको पासमा नजाऔं । तिमी यहाँ आउँछौ रिफ्रेश हुन । दिलले खिच्छ, बाबाको पासमा आउन । जसलाई पूरा निश्चय हुन्छ, उनले त भन्छन्, चाहे मानुहोस्, चाहे जेसुकै गर्नुहोस्, हामी कहिल्यै साथ छोड्ने छैनौ । कसैले त विना कारण पनि छोडिदिन्छन् । यो पनि ड्रामाको खेल बनेको छ । छोड-पत्र वा डायभोर्स दिन्छन् ।

बाबा जान्नुहुन्छ— यी रावणका वंशका हुन् । कल्प-कल्प यस्तै हुन्छ । कोही फेरि आउँछन् । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— हात छोडेमा पद कम हुनेछ । सम्मुख आउँछन्, प्रतिज्ञा गर्छन्— म यस्ता बाबाको हात कहिल्यै छोड्नेछैन । तर माया रावण पनि कम छैन । तुरुन्त आफूतर्फ खिच्छ । फेरि सम्मुख आउँछन् भने उनलाई सम्भाइन्छ । बाबाले लट्ठी कहाँ लगाउनुहुन्छ र ! बाबा त फेरि पनि प्रेमले नै सम्भाउनुहुन्छ, तिमीलाई माया गोहीले खाने थियो, ठीक भयो, जसबाट बचेर आयौ । घायल भयो भने पद कम हुनेछ । जो सदैव एकरस रहन्छन्, उनीहरू कहिल्यै हट्नेछैनन् । कहिल्यै हात छोड्नेछैनन् । यहाँबाट बाबालाई छोडेर मर्छन् र माया रावणको बन्छन् । त्यसैले उनलाई माया अभै जोडसँग खान्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई कति शृङ्गार गर्छु । सम्भाइन्छ— ठीकसँग चल । कसैलाई दुःख नदेऊ । रगतले पनि लेखेर दिन्छन्, फेरि जस्ताको तस्तै रहन पुग्छन् । माया बडो शक्तिशाली छ । कान-नाकबाट पक्केर धेरै तड्पाउँछ । अब तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिन्छु, त्यसैले खराब दृष्टि कहिल्यै जानु हुँदैन । विश्वको मालिक बन्नु छ भने केही मेहनत त गर्नुपर्छ नि । अब तिम्रो आत्मा र शरीर दुवै तमोप्रधान छ । खाद परेको छ । यस खादलाई

भस्म गर्नको लागि बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । तिमीले बाबालाई याद गर्न सक्दैनौ, शरम आउँदैन । याद गरेनौ भने मायाको भूतले तिमीलाई हप गर्नेछ । तिमी कति फोहोरी बनेका छौ, रावण राज्यमा एकजना पनि यस्तो छैन, जो विकारबाट पैदा नभएको होस् । वहाँ यस विकारको नाम हुँदैन, रावण नै हुँदैन । रावण राज्य हुन्छ नै द्वापरबाट । पावन बनाउनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, एक जन्म नै पवित्र बन्नु छ, फेरि त विकारको कुरै हुँदैन । त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ । तिमी जान्दछौ— यी पवित्र देवी-देवता थिए, फेरि ८४ जन्म लिँदै लिँदै तल आए । अहिले छन् पतित, त्यसैले पुकार्छन्— शिवबाबा हामीलाई यस पतित दुनियाँबाट छुटाउनुहोस् । अहिले जब बाबा आउनुभएको छ, तब तिमीले बुझेका छौ, यो पतित काम हो । पहिले बुझ्दैनथ्यौ किनकि तिमी रावण राज्यमा थियौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— सुखधाम चलनु छ भने फोहोरी (विकारी) बन्न छोड । आधाकल्प तिमी पतित बन्यौ । शिरमा पापको धेरै बोभ्र छ, अनि तिमीले गाली पनि धेरै दियौ । बाबालाई गाली दिनाले धेरै पाप चढ्छ, यो पनि ड्रामामा पार्ट छ । तिम्रो आत्मालाई पनि ८४ को पार्ट मिलेको छ, त्यो अभिनय गर्नु नै छ । हरेकलाई आफ्नो पार्ट खेल्नु छ । फेरि तिमी रुन्छौ किन ! सत्ययुगमा कोही रुँदैन । फेरि ज्ञानको दशा पूरा हुन्छ अनि उही रुने, पिट्ने शुरू हुन्छ । मोहजितको कथा पनि तिमीले सुनेका छौ । यो त एक भूटो दृष्टान्त बनाएका छन् । सत्ययुगमा कसैको अकाल मृत्यु हुँदैन । मोहजित बनाउनेवाला त एकै बाबा हुनुहुन्छ । परमपिता परमात्माका तिमी वारिस बन्छौ, जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । आफैँसँग सोध— म आत्मा उहाँको वारिस हुँ ? बाँकी लौकिक पढाइमा के नै छ र ! आजकल त पतित मानिसहरूको अनुहार पनि देख्नु हुँदैन, न बच्चाहरूलाई देखाउनु छ । बुद्धिमा हमेसा सम्भ्र, हामी संगमयुगमा छौ । एक बाबालाई नै याद गर्छौ, अरू सबैलाई देखेर पनि देख्दैनौ । हामी नयाँ दुनियाँलाई देख्छौ । हामी देवता बन्छौ, त्यस नयाँ सम्बन्धहरूलाई नै देख्छौ । पुरानो सम्बन्धलाई देखेर पनि देख्दैनौ । यो सबै भस्म हुनेवाला छ । हामी एकलै आएका थियौ, फेरि एकलै जानेछौ । बाबा एकैपटक आउनुहुन्छ, साथमा लिएर जान । यसलाई शिवबाबाको जन्ती (बरात) भनिन्छ । शिवबाबाका बच्चा सबै हुन् । बाबा विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ, मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ । पहिले विष पिउँथ्यौ, अब अमृत पिउँछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वयम्लाई संगमयुग निवासी सम्भ्रेर चलनु छ । पुरानो सम्बन्धलाई देखेर पनि देख्नु छैन । बुद्धिमा रहोस्— हामी एकलै आएका थियौ, एकलै जानु छ ।
- २) आत्मा र शरीर दुवैलाई कञ्चन (पवित्र) बनाउनको लागि ज्ञानको तेस्रो नेत्रले देख्ने अभ्यास गर्नु छ । क्रिमिनल (खराब) दृष्टि खत्तम गर्नु छ । ज्ञान र योगले आफ्नो शृङ्गार गर्नु छ ।

वरदानः— पवित्रताको फाउण्डेशनद्वारा सधैं श्रेष्ठ कर्म गर्ने पूज्य आत्मा भव

पवित्रताले पूज्य बनाउँछ । पूज्य उही बन्छ जसले सदा श्रेष्ठ कर्म गर्छ । तर पवित्रता केवल ब्रह्मचर्य मात्रै होइन । मनसा संकल्पमा पनि कसैप्रति नेगेटिभ संकल्प उत्पन्न नहोस् । बोली पनि अयथार्थता नहोस् । सम्बन्ध-सम्पर्कमा पनि फरक नहोस्, सबैको साथ राम्रो एक समान सम्बन्ध होस् । मनसा-वाचा-कर्मणा कुनैमा पनि पवित्रता खण्डित नहोस् तब भनिन्छ पूज्य आत्मा । म परम पूज्य आत्मा हुँ— यस स्मृतिबाट पवित्रताको फाउण्डेशन मजबुत बनाऊ ।

स्लोगनः— सधैं यस अलौकिक नशामा रहने गर— “वाह मेरो भाग्य” । अनि मन र तन नेचुरल खुशीको डान्स गरिरहन्छ ।

❁ शब्दार्थः— १) नेचुरल— स्वाभाविक, स्वतः, प्राकृतिक २) फाउण्डेशन— आधार, जग